

A távoktatásról

– Maróti Andor válogatásában és szerkesztésében tanulmánykötet jelent meg *A funkcionális analfabétizmustól a távoktatásig* címmel. A kötet az UNESCO „Prospects”-”Perspectives” (”Távlatok”) című folyóiratából a felnőttoktatás legaktuálisabb problémáit tárgyaló tanulmányokat tartalmazza. A tanulmányok túlmutatnak a felnőttoktatás szűkebb határain és általános művelődési, oktatáspolitikai, pedagógiai és andragógiai mondanivalójuk van. A kötet címében szereplő két fogalom közül a funkcionális analfabétizmus korunk modern és égető problémája, a távoktatás pedig a felnőttoktatás korszerű szisztémája. A válogatás már ezért is külön figyelmet érdemel. (I.-II. kötet, Mj. az ELTE Bölcsészettudományi Kar Közművelődési Tanszéki Szakcsoportja kiadásában, az UNESCO párizsi központjának és a Magyar UNESCO Bizottságnak a támogatásával, Bp. 1992.) Megrendelhető a kiadónál.

– Három fontos kötetet jelentetett meg a Felsőoktatási Koordinációs Iroda. A kötetek a magyarországi távoktatási törekvéseket mutatják be a hetvenes és a nyolcvanas években, valamint a távoktatás magyar nyelvű szakirodalmának bibliográfiáját tartalmazzák. Olvashatunk bennük azokról a próbálkozásokról és kidolgozott modellekről is, melyek a távoktatás meghonosítását szolgálták a dolgozók gimnáziumában. (Mindenekelőtt Komlódi József beszámolója a pécsi dolgozók gimnáziumában kidolgozott távoktatási modellről.) Szakkörökben már a Tihanyi Távoktatási Konferencia (1974) óta élt az az álláspont, hogy a távoktatási szisztéma meghonosítása új távlatokat nyithat a dolgozók középiskolái számára. A tanítás és a tanulás hatékonyságának, a színvonal növelésének megfelelő módja lehet a távoktatás szervezési formáira és módszereire, tanulásirányítási eljárásaira való áttérés a középiskolai felnőttoktatásban. De azoknak az egészen fiatal korosztályoknak a tanításakor is alkalmazhatóknak látszanak a távoktatás bizonyos elemei, akik ma a dolgozók középiskoláiban tanulnak, és nem felnőttoktatási módszereket kívánnak. A hetvenes és a nyolcvanas

évek próbálkozásai nem bontakozhattak ki. Ma, a kilencvenes években remény van arra, hogy ezen a téren fordulat áll be, s a meginduló fejlődésnek támaszkodnia érdemes a hetvenes-nyolcvanas évek hazai eredményeire, tapasztalataira. (Távoktatás Magyarországon, 1970-1980. Válogatta és szerkesztette: Kovács Ilma, 1992.; Távoktatás-Magyar nyelvű anyagok Bibliográfiája. Szerkesztette: Ladányi Ágnes, Bp. 1992.)

– A Művelődési és Közoktatási Minisztérium megbízást adott a Nemzeti Távoktatási Tanács mellett működő Távoktatási Szakértői Kollégiumnak arra, hogy dolgozzon ki koncepciót a távoktatás közoktatási alkalmazásának lehetőségeire, különös tekintettel a dolgozók iskolái továbbfejlesztésére is. A koncepció 1993. első negyedévében készül el.

– Az OTKA kutatások keretében a Pécsi Janus Pannónius Tudományegyetem Közművelődési és Felnőttképzési Tanszéke nemzetközi tudományos konferencia-sorozatot indított a felnőttoktatás globális problémáiról. Az első konferencia, 1991. október 3-5 között a *Felnőttképzés az ezredforduló változó világában* címet kapta. Itt helyet kapott a magyarországi iskolai felnőttoktatás átalakításának, paradigmaváltásának néhány koncepcionális problémája is. A második konferencia, 1992. október 15-17. között a Munkaerőpiac és felnőttképzés címet viselte, és döntően a munkaerőpiaci képzés-átképzés ügyeivel foglalkozott. Az iskolai felnőttoktatás szerepe – bár erős ellentétes nézetek is hangot kaptak – itt sem került elhallgatásra. A soron következő konferenciára 1993-ban kerül sor.

– A Magyar Tudományos Akadémia Pedagógiai Bizottságának felnőttnevelési albizottsága 1992. december 4-én tartotta soros ülését. Ennek fő témája is a távoktatás andragógiai elemzése volt, Maróti Andor előadásában. Ezen kívül Varga Zoltán a Távoktatási Szakértői Kollégium titkára ismertette a Nemzeti Távoktatási Tanács munkáját, Illés Lajosné előadást tartott Az európai szakképzési modellek összehasonlító elemzése címmel, és *Magyar Edit* beszámolt a képzés az egyesült Európáért című grazi nemzetközi konferenciáról.